

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie, że ustanawiając system podatku VAT dotyczący niezależnych grup osób, taki jak zdefiniowany w art. 44 ust. 1 lit. y) ustawy z dnia 12 lutego 1979 r. o podatku VAT, w art. 1-4 rozporządzenia wielkopsiężącego z dnia 21 stycznia 2004 r. dotyczącego zwolnienia z podatku VAT usług świadczonych przez niezależne grupy osób swoim członkom, w okólniku administracyjnym nr 707 z dnia 29 stycznia 2004 r. w zakresie, w jakim interpretuje on art. 1-4 rozporządzenia wielkopsiężącego, oraz w nocy z dnia 18 grudnia 2008 r. sporządzonej przez grupę roboczą działającą w ramach Comité d'Observation des Marchés (Cobma) [komisji obserwacji rynków] w porozumieniu z Administration de l'Enregistrement et des Domaines [administracją podatkową], Wielkie Księstwo Luksemburga uchybiło zobowiązaniom, jakie na nim ciąży na mocy dyrektywy VAT ⁽¹⁾, w szczególności art. 2 ust. 1 lit. c), art. 132 ust. 1 lit. f), art. 1 ust. 2 akapit drugi, art. 168 lit. a), art. 178 lit. a) oraz art. 14 ust. 2 lit. c) i art. 28 tej dyrektywy;
- obciążenie Wielkiego Księstwa Luksemburga kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na podstawie art. 132 ust. 1 lit. f) dyrektywy VAT państwa członkowskie zwalniają z podatku VAT „usługi świadczone przez niezależne grupy osób, których działalność jest zwolniona z VAT lub w związku z którą nie są one uznawane za podatników, w celach świadczenia swoim członkom usług bezpośrednio niezbędnych do wykonywania tej działalności, gdy grupy te ograniczają się do żądania od swoich członków całkowitego zwrotu przypadającej im części we wspólnie poniesionych wydatkach, pod warunkiem że zwolnienie to nie spowoduje zakłóceń konkurencji”.

Jednak zdaniem Komisji przepisy mające zastosowanie w Luksemburgu nie ograniczają zwolnienia z podatku VAT tylko do usług świadczonych przez niezależną grupę osób i bezpośrednio niezbędnych do wykonywania działalności niepodlegającej opodatkowaniu lub zwolnionej, wykonywanej przez jej członków.

Ponadto Komisja uważa, że na podstawie prawa luksemburskiego członkowie niezależnej grupy osób, którzy wykonują działalność podlegającą opodatkowaniu stanowiącą część ich obrotów mogą odliczyć od podatku VAT, do zapłaty którego są sami zobowiązani, podatek VAT wykazany na fakturze niezależnej grupie osób z tytułu nabycia towarów lub usług od osób trzecich, podczas gdy na podstawie art. 168 dyrektywy VAT prawo do odliczenia podatku naliczonego jest przyznawane wyłącznie podatnikowi, który nabywa towary i usługi obciążone podatkiem VAT i wykorzystuje je na bezpośrednie potrzeby swoich opodatkowanych transakcji.

Wreszcie Komisja twierdzi, że art. 14 ust. 2 lit. c) i art. 28 dyrektywy VAT sprzeciwiają się prawu krajowemu w zakresie, w jakim przewiduje ono, iż w wypadku gdy członek niezależnej grupy osób nabywa towary i usługi od osób trzecich we własnym imieniu, lecz na rachunek grupy, transakcja polegająca na tym, że poniesione w ten sposób wydatki członek ten przypisuje grupie, jest wyłączona z zakresu stosowania podatku VAT.

⁽¹⁾ Dyrektywa Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dz.U. L 347, s. 1).

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Augstākā tiesa (Łotwa)
w dniu 12 czerwca 2015 r. – SIA „Latvijas propāna gāze” przeciwko Valsts ieņēmumu dienests**

(Sprawa C-286/15)

(2015/C 270/23)

Język postępowania: łotewski

Sąd odsyłający

Augstākā tiesa.

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: SIA „Latvijas propāna gāze”.

Strona pozwana: Valsts ieņēmumu dienests.

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy ogólne reguły interpretacji 2 lit. b) i 3 lit. b) zawarte w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 1031/2008⁽¹⁾ z dnia 19 września 2008 r. zmieniającym załącznik I do rozporządzenia Rady (EWG) nr 2658/87 oraz w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 948/2009⁽²⁾ z dnia 30 września 2009 r. zmieniającym załącznik I do rozporządzenia Rady (EWG) nr 2658/87 należy interpretować w ten sposób, że jeżeli zasadniczy charakter towaru (skroplony gaz węglowodorowy) jest nadawany przez wszystkie składniki mieszaniny gazu łącznie i nie można oddzielnie zidentyfikować żadnego jego składnika jako czynnika, który nadaje tej mieszaninie zasadniczy charakter w rozumieniu ogólnej reguły interpretacyjnej 3 lit. b), to należy założyć, że czynnikiem, który nadaje towarowi zasadniczy charakter, jest ta substancja, która znajduje się w największej proporcji w mieszaninie?
- 2) Czy z art. 218 ust. 1 lit. d) rozporządzenia Komisji (EWG) nr 2454/93 z dnia 2 lipca 1993 r.⁽³⁾ ustanawiającego przepisy w celu wykonania rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 ustanawiającego Wspólnotowy Kodeks Celny wynika obowiązek zgłaszającego towar (skroplony gaz węglowodorowy) dokładnego wskazania procentowej ilości substancji o największym występowaniu w mieszaninie?
- 3) Czy jeżeli zgłaszający towar nie wskazał precyzyjnie procentowej ilości substancji o największym występowaniu w mieszaninie, to czy do gazu, którego skład wynosi 0,32 % łącznej ilości metanu, etanu i etylenu, 58,32 % łącznej ilości propanu i propylenu i nie więcej niż 39,99 % łącznej ilości butanu i butenu, należy zastosować kod 2711 19 00 Nomenklatury Scalonej Unii Europejskiej, który w niniejszej sprawie został zastosowany do tego towaru przez zgłaszającego, czy też kod 2711 12 97, zastosowany przez Valsts ieņēmumu dienests?

⁽¹⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1031/2008 z dnia 19 września 2008 r. zmieniające załącznik I do rozporządzenia Rady (EWG) nr 2658/87 w sprawie nomenklatury taryfowej i statystycznej oraz w sprawie Wspólnej Taryfy Celnej (Dz.U. L 291, s. 1).

⁽²⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 948/2009 z dnia 30 września 2009 r. zmieniające załącznik I do rozporządzenia Rady (EWG) nr 2658/87 w sprawie nomenklatury taryfowej i statystycznej oraz w sprawie Wspólnej Taryfy Celnej (Dz.U. L 287, s. 1).

⁽³⁾ (Dz.U. L 253, s. 1).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez tribunal de première instance de Bruxelles (Belgia) w dniu 19 czerwca 2015 r. – Daniele Striani i in., RFC. Seresien ASBL/ Union Européenne des Sociétés de Football Association (UEFA), Union Royale Belge des Sociétés de Football – Association (URBSFA)

(Sprawa C-299/15)

(2015/C 270/24)

Język postępowania: francuski

Sąd odsyłający

Tribunal de première instance de Bruxelles

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Daniele Striani i in., RFC. Seresien ASBL

Strona pozwana: Union Européenne des Sociétés de Football Association (UEFA), Union Royale Belge des Sociétés de Football – Association (URBSFA)